

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/151/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717202157
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7717202157.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloletého P. T. nar. X.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Michalovciach dieťaťa rodičov U. S. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v V. č. XX zastúpenej JUDr. Simonou Marcinovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Michalovciach na Námestí slobody č. 13 a E. T. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho v Q. na ulici V.. Z. č. XX zastúpeného JUDr. Ivetou Fejlekovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Michalovciach na Námestí osloboditeľov č. 25 v konaní o zníženie výživného o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 15P 17/2017 z 21.2.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 26.10.2016 č.k. 2P 36/2016-37 v časti určenia výživného pre maloletého P. T. nar. X.X.XXXX tak, že znížil výživné na maloletého P. z 250 Eur mesačne na 200 Eur mesačne počnúc dňom 6.10.2017 do budúca, ktoré je otec povinný platiť matke maloletého dieťaťa vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred. O trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie otec i matka maloletého dieťaťa.

3. Otec maloletého dieťaťa vyslovil presvedčenie, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, preto vznikli odvolacie dôvody uvedené v zákonom ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Žiadal, aby odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a nižil výživné na maloletého P. z 250 Eur mesačne na 100 Eur mesačne. Vytkol konajúcemu súdu, že z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, keď vykonané dôkazy dôsledne nevyhodnotil, iba konštatoval ich obsah, popísal skutkový stav a pri odôvodnení len veľmi všeobecne naznačil úvahy, ktoré ho viedli k vydaniu predmetného rozhodnutia. V tejto súvislosti poukázal predovšetkým na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24CoP 17/2014, na odôvodnenie ktorého v priebehu konania otec poukázal a z ktorého bolo zrejmé, že výživné rodiča na dieťa by malo byť určené v rozmedzí 20% a výnimočne 30% z jeho príjmu. Ani s týmito navrhovanými dôkazmi sa konajúci súd nevysporiadal.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie aj matka maloletého dieťaťa s odôvodnením podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, kedy

odvolanie možno odôvodniť len tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovila presvedčenie, že u otca maloletého dieťaťa nenastali od posledného rozhodnutia súdu žiadna podstatná zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného a návrh otca považuje za zjavne špekulatívny, majúci za cieľ zbaviť sa povinnosti platiť výživné na maloletého P. vo výške 250 Eur mesačne. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že otec podal návrh na zníženie výživného od 8.2.2017, pričom v konaní uviedol, že jeho príjem sa znížil až v mesiaci marec 2017 a následne odôvodňoval návrh na zníženie výživného narodením maloletého dieťaťa, ktoré sa narodilo až 6.10.2017. Vyslovila presvedčenie, že konajúci súd nedostatočne vykonal dokazovanie, keď konštatoval, že príjem otca sa od poslednej úpravy znížil o 397,37 Eur, keďže v čase predchádzajúcej úpravy výživného jeho priemerný čistý mesačný zárobok bol 1.574,62 Eur a toho času 1.177,25 Eur, pričom túto skutočnosť žiadnym spôsobom neverifikoval. Vyslovila názor, že ak aj došlo k zníženiu priemerného mesačného zárobku otca tak, ako to konštatoval súd prvej inštancie, súd sa nezaoberal dostatočne z akých dôvodov k zníženiu zárobku došlo. Podľa názoru matky maloletého dieťaťa, ani ďalšia skutočnosť, ktorú uviedol otec ako dôvod na zníženie výživného, a to vznik ďalšej vyživovacej povinnosti narodením maloletého dieťaťa Q. U. dňa X.XX.XXXX, nemôže byť dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti. Vyslovila názor, že povinný rodič má pristupovať k vytváraniu si ďalšej vyživovacej povinnosti s vedomím existencie vyživovacích povinností už vzniknutých. Matka vyslovila presvedčenie, že rozsudok súdu prvej inštancie trpí aj vadou nedostatočného odôvodnenia. V tejto časti odvolania matka uviedla len všeobecné úvahy príslušných zákonných ustanovení týkajúcich sa odôvodnenia rozsudku a poukázala na rozhodnutia iných súdnych orgánov, pričom konkrétne dôvody týkajúce sa odôvodnenia predmetného rozsudku neuviedla. Všeobecne vyslovila názor, že odôvodnenie rozsudku nie je dostatočné, nevyplýva z neho, akými úvahami sa súd riadil, keď u otca znížil výživné a nie je ani zrejmé, na základe čoho súd dospel k záveru, že u otca došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie výživného. Na základe uvedeného preto navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Alternatívne rozhodol tak, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a návrh otca na zníženie výživného zamietol.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu účastníkov konania písomne nevyjadril.

6. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 ods. 1,2 a 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky i otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili ich obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a ani jeden z účastníkov v priebehu odvolacieho konania neuviedli žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v tomto prípade bola preukázaná kvalifikovaná zmena pomerov odôvodňujúca zníženie výživného počnúc dňom 6.10.2017 do budúcnosti. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. V priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybné zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o návrhu otca na

zníženie výživného, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10. Odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Úvahy súdu prvej inštancie vychádzajú zo správnych skutkových zistení a na nich nadväzujúce právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP a len odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení rozsudku o znížení výživného nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v danom prípade stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia o návrhu otca na zníženie výživného, ktorý postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu bolo plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe súdu. Pretože súd prvej inštancie rozhodol správne a zákonne o znížení výživovacej povinnosti otca, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za dôvodné poukázať na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, kedy plnenie výživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 5 tohto zákonného ustanovenia, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. V súvislosti s uvedeným ustanovením Zákona o rodine, argumentácia otca týkajúca sa rozsahu vlastných nevyhnutných výdavkov pôsobí vo faktickej a právnej rovine smerom k vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu nevyvážene a dovoľuje skôr záver, že subjektívne vnímanie vlastnej životnej situácie otcovi bráni objektívne posúdiť rozsah odôvodnených potrieb maloletého preukázaných v priebehu konania na súde prvej inštancie. Rozhodnúť v súlade s návrhom otca o znížení výživného na požadovanú čiastku by v danom prípade znamenalo posunúť podiel zodpovednosti otca za duševný a fyzický rast maloletého dieťaťa výrazne na jeho matku, ktorá sa o dieťa osobne stará a dobrovoľne si vyživovaciu povinnosť plní primerane svojím schopnostiam a možnostiam, čo by bolo nepochybne v rozpore s relevantnými ustanoveniami Zákona o rodine, morálkou ako aj spravodlivosťou. Napriek uvedenému odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý dôsledne vychádzajúc z ust. § 78 ods. 1 znížil výživné za uvedené obdobie na základe zistenia, že došlo k určitej zmene pomerov na strane otca, ktorá čiastočne zníženie výživného odôvodňuje. Odvolací súd vyslovuje presvedčenie, že konajúci súd dostatočne a právne vyhodnotil zmenu pomerov spočívajúcu v čiastočnom znížení priemerného mesačného zárobku od posledného rozhodnutia súdu a priradením ďalšej vyživovacej povinnosti u otca maloletého dieťaťa. Túto zmenu dostatočne vyjadril znížením výživného vo výške 50 Eur mesačne. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že v danom prípade bola splnená základná hmotnoprávna podmienka na zníženie výživného, a to zmena pomerov. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

11. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).